

DOMINGO XXVI TIEMPO ORDINARIO (CICLO A)

En la parábola que se proclama este domingo se contraponen dos actitudes bien conocidas. Hay quien piensa que es suficiente decirle a Dios que sí de palabra y después no cambiar la vida. Por el contrario, no falta quien responde con soberbia a la llamada del Señor, pero al final reflexiona y se convierte. Jesús nos alerta contra las respuestas superficiales, porque «obras son amores y no buenas razones».

La parábola no sólo nos llama la atención sobre nuestro modo de proceder, cuando fallamos a la hora de la verdad, sino que también nos enseña a leer la historia y a no desesperar de nadie, porque en cualquier momento la gracia puede transformarlo. Es lo que nos recuerda también Ezequiel: «Si recapacita y se convierte de los delitos cometidos, ciertamente vivirá y no morirá». Es un toque de atención para que no decaiga la esperanza ni perdamos la confianza en Dios.

Por otra parte, tenemos la comparación de Jesús, que hoy conserva la misma fuerza que cuando la oyeron sus contemporáneos: «Os aseguro que los públicos y las prostitutas os llevan la delantera en el camino del reino de Dios». En el cielo nos llevaremos muchas sorpresas. Es posible, incluso, que personas que nosotros ahora juzgamos alejadas de Jesús, nos adelanten en el camino del Cielo. Pero la razón de esa preeminencia no está en sus pecados, sino, como indica Jesús, en que cambiaron de vida. La predicación de Juan les conmovió, creyeron y se convirtieron. Porque hay una cosa muy importante que no debemos olvidar: que cuando Dios perdona, lo hace totalmente. La justificación supone una regeneración absoluta: el nacimiento de un hombre nuevo. Cuando alguien se abre de verdad a Dios y se vuelve a Él de todo corazón, entonces su pasado queda por completo en manos de la misericordia divina.

Por eso cada día necesitamos rezar: para pedir la gracia de ser capaces de cumplir su voluntad, y no sólo de deseo, sino también con el corazón y las obras. Por eso venimos a la Eucaristía: para pedir perdón y misericordia, para volver a escuchar su llamada, para renovar la respuesta a Dios, y también para tomar conciencia de la gracia que nos da para responder. Como María y José, y con María y con José.

НЕДІЛЯ 26-ТА ЗА СТ. СТ. (ЦИКЛ А)

У притчі, проголошеній цієї неділі, протиставляються дві відомі позиції. Є ті, хто вважає, що достатньо сказати Богові "так" на словах і не змінювати свого життя. З іншого боку, є ті, хто зарозуміло відповідає на Господній заклик, але врешті-решт роздумує і наvertsється. Ісус застерігає нас від поверхневих відповідей, бо "діла - це любов, а не добрі причини".

Притча не тільки звертає нашу увагу на те, як ми діємо, коли зазнаємо поразки в момент істини, але й вчить нас читати історію і ні в кого не впадати у відчай, бо в будь-який момент благодать може перемінити його або її. Про це нам також нагадує Єзекіїль: "Якщо він наvertsється і відvertsється від гріхів своїх, то точно буде жити і не помре". Це заклик для нас не втрачати надію і довіру до Бога.

З іншого боку, маємо порівняння Ісуса, яке сьогодні зберігає таку ж силу, як і тоді, коли його чули сучасники: "Істинно кажу вам, що митарі та блудниці випередили вас на шляху Царства Божого". На небі буде багато сюрпризів. Можливо навіть, що люди, яких ми зараз вважаємо далекими від Ісуса, випередять нас на дорозі до неба. Але причина їхньої переваги не в їхніх гріхах, а, як вказує Ісус, в тому, що вони змінили своє життя. Проповідь Івана зворушила їх, вони увірували і наvertsилися. Бо є одна дуже важлива річ, про яку ми не повинні забувати: коли Бог прощає, він прощає повністю. Виправдання передбачає абсолютне відродження: народження нової людини. Коли людина справді відкривається Богові і звертається до Нього всім серцем, то її минуле повністю перебуває в руках Божого милосердя.

Саме тому нам потрібно молитися щодня: просити благодаті, щоб ми могли виконувати Його волю, і не тільки в наших бажаннях, але й у наших серцях і вчинках. Саме тому ми приходимо до Євхаристії: щоб просити прощення і милосердя, щоб знову почути Його поклик, щоб оновити нашу відповідь Богові, а також щоб усвідомити благодать, яку Він дає нам для відповіді. Як Марія та Йосип, і з Марією та Йосипом.